

tilgodeset den kollektive trafik med én krone indtil nu, hvor vi kommer til dette forslag, som er en del af et ældre forlig. Så det tør jeg godt.

Med hensyn til det generelle med De Radikale og forlig tror jeg ikke, at man kan komme på nogen eksempler på, at De Radikale er løbet fra noget som helst forlig, og som jeg sagde, er den måde, vi opfatter forlig på, at hvis forudsætnin-gerne for et forlig ændrer sig, så plejer man at tage – god parlamentarisk tradition – en drøftelse mellem forligspartierne.

Adskiller den opfattelse af forlig sig meget fra Venstres opfattelse? Det troede jeg egentlig ikke at den gjorde.

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, der spørger, hvor De Radikales smertegrænse er, og om ikke De Radikale burde gå fra det her, at det er klart, at SF og De Radikale har en meget forskellig tradition for, hvordan man mener, man kommer længst med sine politiske mål.

Jeg har ikke opgivet håbet, fordi vi i Det Radikale Venstre har en tradition for god dialog og samarbejde med partnere, som vi ikke er enige med i udgangspunktet, men hvor en del af den parlamentariske tradition altså er i fællesskab at nå nogle kompromiser. Det finder jeg stadig godt vi kan med både Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative. Jeg har heller ikke opgivet håbet om, at vi under udvalgsbehandlingen af det her kan komme frem til en bedre løsning, end vi har, men jeg er godt klart over, at der adskiller vores partikulturer sig nok lidt fra hinanden og dermed også vores indflydelse.

Kl. 14.50

Til sidst til hr. Poul Andersen: Jeg mener nok, at det er skrappt at sige, at første og anden etape af de her S-tog blev forhandlet fuldstændig hver for sig og slet ikke skulle ses i en sammenhæng. De er i hvert fald vedtaget i den samme lov og er, så vidt jeg er orienteret, også blevet forhandlet under nøjagtig de samme forhandlinger, og hr. Poul Andersen må være enig med mig i, og det har vi i hvert fald gentagne gange sagt fra denne her talerstol, at det rigtige perspektiv i forhold til kapacitetsproblemerne kom, når vi fik anden etape.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu ved jeg ikke, om hr. Martin Lidegaard har været fraværende ved nogle af de debatter, der har været her i salen. Vi har jo bl.a. haft debat om, hvorvidt der skulle afsættes yderligere midler til at undersøge en metroringsbane, og det er

da sket i den nuværende ministers tid. Kan hr. Martin Lidegaard ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er nemlig fuldstændig rigtigt, det er sådan, det foregår. Milliarderne af sted over stok og sten. Nu ved jeg godt, at fru Lillelund Bech er valgt i København, og de er også de eneste, der får glæde af det projekt, og hun er selvfølgelig lykkelig over, at der ryger 10 mia. kr. til noget, der ikke kommer nogen som helst af de andre i resten af regionen ved.

Altså jeg medgiver, at hr. Martin Lidegaard denne her gang har gjort noget, som er ganske usædvanligt, nemlig har stået ved forliget og samtidig brugt mund om, hvor det er gået galt, og hvorfor det ikke er godt.

Det, der normalt sker, når man går ind i de der forlig, er jo altså, at man får mundkurv på. Jeg synes, at den der, hvor man sidder med tre småkager og en mundkurv, kan man jo godt kalde indflydelse, men man kan altså også kalde det vedvarende stilleleg.

Jeg kan godt sige, at både Venstre og De Konservative er fuldstændig klar over det her, men det er galt, hvis ikke fru Gitte Lillelund Bech er klar over det. Det er så en anden side af sagen. Jamen det kan godt være, hun også er det, men jeg ved, at Venstre er klar over, at det her er et møgprojekt, men de sidder med mundkurven godt på, og de har jo selvfølgelig også fået deres asfalt for det. Men hr. Martin Lidegaard lander med at have ingenting og en mundkurv.

Formanden:

Der er noget, der hedder en rød lampe!

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Man kan da være uenig om mange ting, må jeg sige til fru Margrete Auken, men man kunne da i det mindste respektere den der forretningsorden, og det gælder både sprogmæssigt og med hensyn til optræden. Det vil jeg da meget appellere til.

Kastrup er jo ikke en del af det her, må jeg sige til hr. Martin Lidegaard. Det er jo helt klart, og det har jo også ligget i kortene, at det var noget, der kunne komme til, og det er noget, der er beskrevet. Som jeg også sagde herfra, er det jo noget, man er gået mere ind i, og det er blevet dyrere end det, man havde regnet med, da man projekterede det første gang. Men det handler